

5:45. Спиш? – Не сплю
5:45. Спиш? – Не сплю
Думаєш?
Думаю

Важко сприймати – так чи ні
Знову сиджу в темряві
Думаєш?
Думаю

Пробач мене, хоч як мене простити
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, нам разом не злетіти
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, хоч як мене простити
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, хоч як мене простити...

Поруч зі мною йшла зима
В білих снігах танула
Думаю
Згадую

Пробач мене, хоч як мене простити
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, нам разом не злетіти
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, хоч як мене простити
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, хоч як мене простити...

Я стою серед міста, заплакані очі, губами ловлю слова
Минуле, майбутнє, я більше не хочу, не знаю, чи я жива
Як дитина ховаюсь в дротах телефонних, в чужих чорно-білих снах
Залишусь або зникну, проте не змінити нічого

Блек-аут у серці, загиблі девайси, до тебе немає мостів
Мереж порожнеча, і не сподівайся, що в полум'ї хтось вцілів
Вже не бачу обличчя, не чую твій подих, і треба піти до злив
Проте, пробач...

Пробач мене, хоч як мене простити
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, нам разом не злетіти
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, хоч як мене простити
І е – як е, я маю із цим жити
Пробач мене, хоч як мене простити...